První semifinále Notování letos proběhlo se zpožděním až v červnu, ale to mu nic na kvalitě neubralo. Protože v semifinále už jsou soutěžící, kteří prošli prvním sítem hodnocení, bude tato reportáž nutně stručnější, protože chvály pomálu, aby účinkující moc nezpychli.

Večer otevírali **Aleš Pokorný a hosté** – příjemný folkový orchestr (záměrně nepíšu skupina), pestrá muzika výrazově i aranžérsky, přehledně vystavěné písničky. Vynikaly housle.

Skupina
Klekni
využívala harmoniky foukací i tahací, a to dodávalo písničkám pěknou atmosféru. Zajímavé je, že ani Balík, ani já jsme si je ze základního kola nepamatovali, a přitom nepostoupili rozhodnutím Rady Notování, jak to u podobných „es z rukávu“ bývá. Hráli takové trochu vyprávěcí blues, trošku mi to přišlo jako velmi dobrá, leč kulisová muzika, nejlepší byl
Slaný déšť
.

Elku Máju jsem si naopak velmi dobře pamatoval, víceméně v dobrém – opět tahací harmonika. Na pouť, kabaret či šantán by to bylo velmi vhodné vystoupení a to myslím jako pochvalu, včetně jisté mírné ohroublosti, kterou dorovnával v písních mírný vtip. No, ale Radůza to není, to písním přeci jen chybí hloubka. **Inženýr Vladimír a Rock band** byla vysloveně živá voda večera. Svižná muzika, jiskřivý humor a „silná“ slova v textech byla naprosto případná a nezněla násilně, ne s touhou vyprovokovat umělý smích. Zahrál ty největší pecky z minulosti i současnosti a u
Ježíše
a
Obchodu revolucionářskými potřebami
jsem se smál jako u některých písní Chorošů.

Paní Tau (se sólistkou Luckou Kaletovou) přinesla vyspělý šanson s kultivovanou atmosférou i texty. *Děvče hloupý* byl skoro rock. Jen Lucce víc sluší a jdou hlubší polohy. A na konec soutěže
The Folks
– ti si naprosto získali publikum (tak jako mě Inženýr V.), hráli dynamický melodický folk, místy

se blížili i moderní trampské muzice, ale nakonec ukázali, že umějí i řádně přitvrdit (
Muj milej
). Velmi dobře jim to šlape. A Honza Komín si evidentně i tuto sestavu užívá.

Hostem večera byla zmačkaná žena
Saša Niklíčková
a k té v podstatě nemám co dodat. Písničky s nadhledem i s přehledem, v průvodním slově upřímnost, v textech místy drsné polohy i humor. A zase tahací harmonika. Zřejmě někde byly v akci.